

РЕШЕНИЕ

№ 3708

гр. София, 04.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 29.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **2326** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С оглед задължителните указания на ВАС, дадени с Решение № 2361 от 28.02.2024г по адм д 3593/ 2023г:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ вр с чл. 78 § 1 от Регламент ЕС 2016/ 679.

Образувано по жалба на Министерство на външните работи срещу Решение № ППН-02-472Д/ 21.12.2021г на Комисията за защита на личните данни в ЧАСТТА с което разпорежда на МВнР.

По т.2- да предприеме ефективни мерки за контрол на сроковете, съобразно които се съхраняват данните в НИВС, като се разработят и приложат софтуерни, хардуерни и/или административни правила и процедури за контрол на дейностите по унищожаването на лични данни след изтичане на законоустановените срокове за съхранение.

По т.4 –да разработи система за контрол на привилегированите профили /акаунти/ и приложения

По т.5- да изгради резервен център за данни на НВЦ към МВнР извън територията на [населено място] с напълно функционираща система, която да представлява „огледално копие“ на данните в НВИС.

Твърди противоречие с материално правните разпоредби. По т.2 от процесното решение КЗЛД не била взела под внимание, че в НВИС било разработено софтуерно решение, като системата дава визуална индикация на системния администратор

когато са налице лични данни, по-стари от 5 години които следва да бъдат изтрити. По т.4 – съгласно НУРИВОВР и Наредбата за достъп до НВИС и ВИС на ЕС, правата и задълженията на системните администратори / привилегированите профили / , длъжностните лица имащи право на потребителски или администраторски достъп са определени със заповед на министъра, като контрол се упражнява от началник-отдел НВЦ. По т.5- МВнР вече било изградило резервен център за данни на НВЦ към МВнР на територията на резиденция Б., дом № 8 с напълно функционираща система която била огледално копие на данните в НВИС. В с.з. навежда доводи за нищожност, поради липса на материално правни предпоставки за издаване на процесните предписания. Моли да се отмени решението в обжалваните части. Претендира разноски.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Претендира юриск. възнаграждение.

СГП не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД, С.- ГРАД, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

По повод извършена на 1.06.2021г проверка в административната сграда на НВЦ /Национален визов център/, е съставен Констативен протокол, изискани са от НВЦ допълнителни документи с писмо от 21.06.2021г. Въз основа анализ на представените документи е съставен КА № ППН 02-583 от 22.11.2021г от проверяващия екип. /л. 28 и сл./

Въз основа на горното е издадено процесното Решение № ППН-02-472Д/ 21.12.2021г на Комисията за защита на личните данни обжалвано в ЧАСТТА с което разпорежда на МВнР.

По т.2- да предприеме ефективни мерки за контрол на сроковете, съобразно които се съхраняват данните в НВИС, като се разработят и приложат софтуерни, хардуерни и/или административни правила и процедури за контрол на дейностите по унищожаването на лични данни след изтичане на законоустановените срокове за съхранение.

По т.4 –да разработи система за контрол на привилегированите профили /акаунти/ и приложения

По т.5- да изгради резервен център за данни на НВЦ към МВнР извън територията на [населено място] с напълно функционираща система, която да представлява „огледално копие“ на данните в НВИС.

Жалбата на МВнР е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, адресат на акта с правен интерес от обжалване.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. На основание чл. 9 ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. При постановяване на решението е спазен ПДКЗЛДНА. Решението е прието с единодушие. Съгласно чл. 6 ал. 1 (Изм. - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък "комисията", е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

Процесното решение е постановено вследствие извършена проверка с предмет дали се спазват разпоредбите на Регламент ЕС 2016/ 679 и готовността за прилагане на Регламент ЕС 2019/817 от Националния визов център към МВНР.

Според чл. 58 § 2 б „г“ от Регламент ЕС 2016/ 679, който е посочен като основание за издаване на процесното решение, всеки надзорен орган има корективното правомощие: да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок; КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените й функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. "и", имат характер на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретният случай КЗЛД е приложила корективната мярка по чл. 58, § 2, б. "г" от Регламент /ЕС/ 2016/679., като изборът на мярка КЗЛД е преценила за подходящ и съответен, имащ предупредителен ефект спрямо конкретиката на случая. Следователно не могат да се възприемат доводите на жалбоподателя за нищожност на процесното решение в обжалваните му части поради липса на материално правни предпоставки за издаване на предписания и ,че само нарушение което е нормативно установено може да бъде основание за издаване на акт от вида на процесния. Също така съгласно чл. 41, ал.1 и ал.2 от Регламент № 767/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 9 юли 2008 година относно Визовата информационна система (ВИС) и обмена на данни между държави-членки относно визите за краткосрочно пребиваване (Регламент за ВИС) органът или органите, определени във всяка държава-членка, на които са дадени правомощията по член 28 от Директива 95/46/ЕО (националният надзорен орган) осъществяват независим надзор за

законосъобразност на обработката на личните данни, посочени в член 5, параграф 1, от въпросната държава-членка, включително изпращането им към и от ВИС. Националният надзорен орган в Р.България е Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).

Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити. Не е налице и тежко нарушение на материалния закон, което правната теория свързва с пълна липса на условията и предпоставките, визириани в хипотезата на приложимата правна норма или актът да е лишен от законово основание, или същият да не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон или когато правните последици от акта са нетърпими от правовия ред., тоест не са налице основания за прогласяване нищожност на процесното решение в оспорените му части.

КЗЛД е реализирала предвидената в специалния закон процедура по проучване, като е изисквала и приложила по преписката становища и доказателства от участниците в производството, подробно описани и обсъдени в обстоятелствената част на обжалваното решение. При постановяване на процесното решение в оспорените му части съдът не откри съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

Спорът се свежда до отговор на въпроса дали са материално законосъобразни обжалваните т.2, т.4 и т.5 от процесното решение.

По т.2 е разпоредено на МВнР- да предприеме ефективни мерки за контрол на сроковете, съобразно които се съхраняват данните в НВИС, като се разработят и приложат софтуерни, хардуерни и/или административни правила и процедури за контрол на дейностите по унищожаването на лични данни след изтичане на законоустановените срокове за съхранение.

В приложеното на л. 239 и сл. от делото, писмо от 14.02.2024 от управителя на „Ай Би Ес- България“ЕООД , участник в ДЗЗД „Ай Би Ес Индекс “- изпълнител на обществена поръчка с предмет „Поддръжка и обновяване на програмното и техническо осигуряване на НВИС и на визовата дейност в консулските служби на Р България“ изрично е посочено, че в НВИС било разработено софтуерно решение, като системата дава визуална индикация на системния администратор когато са налице лични данни, по-стари от 5 години които следва да бъдат изтрети. При отваряне на прозореца автоматично се определя броя и видовете данни които подлежат на изтриване. При избор на бутона „изтрий“ се стартира процедурата по изтриване. Детайлно описание на разработената функционалност се открива в документ „Инструкция за работа с НВИС “, т. 4.10.9 изтриване на данни с изтекъл срок на съхранение. Съдът дава вяра на изложеното от управителя на „Ай Би Ес- България“ЕООД , участник в ДЗЗД „Ай Би Ес Индекс, тъй като именно последното обезпечава непрекъснатото и безпроблемно функциониране на Националната визова система и интерфейсите за връзка с ВИС на ЕС в режим 24/7. /чл.1 т.1 от договор за обществена поръчка от 25.08.2016г, л. 130 и сл от делото/. НВИС е разработена от „Ай Би Ес- България“ЕООД. Посоченото кореспондира и с установеното от вещото лице в приетата по делото Съдебно компютърна и техническа експертиза, която съдът

кредитира като обективно и компетентно дадена, че са приложени в НВИС основни мерки за гарантиране сигурността, на контрола на сроковете на съхранение на лични данни, които са софтуерни и хардуерни, а именно:

1. Софтуерни мерки

- Автоматизирано изтриване: Личните данни в НВИС се съхраняват само за предвидения в закона срок. Софтуерът е програмиран да изтрива данните автоматично, след като изтече определения период за съхранение.
- Системни уведомления: Администраторите получават известия за предстоящото изтичане на сроковете за съхранение.
- Логване и мониторинг: Всички действия, свързани със съхранението и изтриването на данни, се записват, за да се гарантира прозрачност и контрол.

2. Хардуерни мерки

• Сигурни сървъри: Данните се съхраняват на защитени сървъри с ограничен достъп, разположени в строго контролирана среда.

• Създадени са два центъра за управление, като единият се помещава в МнВР, а другият в резиденция Б.;

• Резервни копия: Резервните копия също подлежат на срокове за съхранение и се управляват с ограничен достъп, за да се избегне съхраняването на данни извън регламентирания срок.

• Физическа защита: Центровете за данни, където се съхранява НВИС, са оборудвани със системи за видеонаблюдение, контрол на достъпа и защита от физически щети.

• Системата е четирикратно резервирана.

Вещото лице е категорично в заключението си, че в системата която е функционирала до м 08.2024г /към датата на издаване на процесното решение и предмет на проверката/ са предвидени мерки за контрол на съхраняването на лични данни и сроковете за съхранение. Според заявеното от вещото лице в с.з.системата действала към датата на издаване на процесното решение съдържа всички функционалности и защити свързани с контрол на дейностите по унищожаването на лични данни след изтичане законоустановените срокове за съхранение.

С оглед изложеното, напълно се опровергават констатациите на КЗЛД довели до разпореждането по т.2 от процесното решение.

По т.4 е разпоредено на МВнР да разработи система за контрол на привилегированите профили /акаунти/ и приложения.

От ангажираните доказателства, посоченото по-горе писмо от 14.02.2024 от управителя на „Ай Би Ес- България“ ЕООД, което е разработило НВИС, вкл и от заключението на вещото лице, кредитирано от съда като обективно и компетентно дадено се установява, че НВИС позволява проверка и контрол във всеки един момент на дейността на потребителите и администраторите на системата. В системата се поддържа журнал в който се записва всеки опит за включване към нея, дата, час и потребител който е направил опита, както и дали включването е успешно или не. Записва се и стартирането на всяка дейност на системата. Описание на разработената функционалност се открива в документ „Инструкция за работа с НВИС“, т. 4.10.3 Контрол на достъпа. Вещото лице след анализ на събраните доказателства е достигнало до категоричното заключение, че само оторизирани служители и системи могат да осъществяват достъп до данните във ВИС, всички заявки към ВИС се записват /логове/ с цел осигуряване проследимост. Реализирана е функционалност за проследяване и контрол на всички активности на потребителите

.Има внедрено решение за мониторинг на активността и контрол на достъпа до данните IBM Guardium. Решението е конфигурирано активно да защитава достъпа до базата данни, а приложените политики и правила за наблюдение са подбрани и съобразени с конкретната среда. Чрез това решение се гарантира, че лични данни не могат да бъдат достъпвани от администратори, дори и когато имат директна връзка с базата данни.

С оглед изложеното, ангажираните по делото доказателства опровергават констатациите на КЗЛД послужили за издаване на разпореждането по т.4

По т.5-МВнР да изгради резервен център за данни на НВЦ към МВнР извън територията на [населено място] с напълно функционираща система, която да представлява „огледално копие“ на данните в НВИС.

Видно от приложеното на л. 129 от делото Решение № 548 от 25.08.2008г на Мин.съвет, на МВнР е предоставен за управление Дом № 8 в комплекс Б. с цел изграждането на Резервен визов център. Този център към датата на проверката и издаване на процесното решение е изграден. / вкл. се установява и от заключението на в.л. на л. 4 от него /. Услугите по осигуряване на резервни копия и архив на информацията се реализирани. Данните записвани в основния център се репликират в Резервния център с цел защита при непредвидени ситуации. И двата центъра /основния в МВнР и резервния в резиденция Б./, където се съхранява НВИС са оборудвани със системи за видеонаблюдение, контрол на достъпа и защита от физически щети. Според заключението на вещото лице , възприемано от съда като обективно и компетентно дадено има изградена система и процедура за възстановяване на данни от НВИС, а именно Процедура за осигуряване на резервни копия и инструкция за възстановяване на IBM Informix IDS 12.10 FC3W1 on Microsoft Windows 2012 R2 Standard Edition и Процедура за осигуряване на резервни копия и инструкция за възстановяване на виртуални машини от Microsoft Hyper-V on Windows Server 2012 R2 Standard Edition инфраструктура. Има изградена система за архивиране на данни посредством IBM Spectrum Protect. Архивите се пазят както върху масивите за съхранение на данни с криптиране и компресия, така и на лентови устройства. Според заявеното от вещото лице в с.з. и двата центъра, този в МВнР и в Б. са онлайн възрастни, като е подсигурана максимално защитата, ако някой от двата спре да функционира.

С оглед изложеното, се обосновава извод, че е изграден резервен център за данни на НВЦ към МВнР с напълно функционираща система, която представлява „огледално копие“ на данните в НВИС. Във връзка с изрично разпореденото резервният център да бъде извън територията на [населено място], то това не почива на никакви разпоредби /изисквания/. Подобни разпоредби относно ситуирането /отстояването/ на резервния център от основния център не се откриват. Релевантен е факта на изграден към датата на издаване на процесното решение резервен център за данни на НВЦ на територия с максимално стриктен контрол на достъпа.

Водим от горното и в тази част по т.5 решението следва да се отмени.

Решението в оспорените му части по т.2, 4 и 5 следва да се отмени като незаконосъобразно.

Относно разноските: Предвид изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено

юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100лв., във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, 50 лв. заплатена държавна такса , 1000 лв депозит за вл.и 70 лв държавна такса по кж, тоест общо 1220 лв. С оглед изхода на спора на ответника не се дължат разноски.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ППН-02-472Д/ 21.12.2021г на Комисията за защита на личните данни в ЧАСТТА с което разпорежда на Министерство на външните работи:

По т.2- да предприеме ефективни мерки за контрол на сроковете, съобразно които се съхраняват данните в НИВС, като се разработят и приложат софтуерни, хардуерни и/или административни правила и процедури за контрол на дейностите по унищожаването на лични данни след изтичане на законоустановените срокове за съхранение.

По т.4 –да разработи система за контрол на привилегированите профили /акаунти/ и приложения.

По т.5- да изгради резервен център за данни на НВЦ към МВнР извън територията на [населено място] с напълно функционираща система, която да представлява „огледално копие “ на данните в НВИС.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да заплати на Министерство на външните работи разноски в размер на 1220 лв.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на Р България в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

съдия: